

Când nimeni nu este lângă nimeni...

Nicolae Nistor

CÂND NIMENI NU ESTE LÂNGĂ NIMENI...

Autor Nicolae Nistor

Ultima oară ușa era deschisă,
ai plecat noaptea,
când mai ardeau în noi poveștirile trecute,
iar cerul încerca să nu ne uite.
Nu mai scriu versuri pentru tine-
cel care pleacă grăbit,
să hrănească păsări rătăcite,
care bat cu ciocurile în ușile părăsite.
Zgomot de vânt închis în întuneric,
scârțâit de lemn viu, care nu doarme,
spaima, multe spaima izolate în piept...
Eu credeam că faci baie în ploaia de lacrimi,
căzută din cer pentru noi,
noaptea, când nimeni nu este lângă nimeni și
simt cum te strecoari în noi, prin ușa ruginită de ploi!